

## שבועות טו

### שמות פרק כה פסוק ט

כָּל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאֶה אוֹתָךְ אֶת תְּבִנֹת הַמֶּשְׁכָּן וְאֶת תְּבִנֹת כָּל כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשֶׂה:

### במדבר פרק ז פסוק א

וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוּת מִשֶּׁה לַהֲקִים אֶת הַמֶּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כְּלָיו וַיִּמְשַׁחם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:

### במדבר פרק ד פסוק יב

וַלְקָחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשֵּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׁתָּנוּ בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתַנוּ אֵל בְּגָד תְּכֵלֶת וְכֶסֶד אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תַּחַשׁ וְנָתַנוּ עַל הַמּוֹט:

### נחמיה פרק יב

(כז) וּבַחֲנֻכַּת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם בָּקְשׁוּ אֶת הַלְוִיִּם מִכָּל מְקוֹמָתָם לְהִבְיֵאֵם לִירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת חֲנֻכָּה וְשִׁמְחָה וּבִתְּרוֹת וּבִשְׂרִיר מִצִּלְתֵּימָם נְבָלִים וּבְכִנּוֹרוֹת:  
(כח) וַיֵּאָסְפוּ בְּנֵי הַמִּשְׁרָדִים וּמִן הַכֹּהֵן סִבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמִן חֲצָרֵי נִטְפָתִי:  
(כט) וּמִבֵּית הַגִּלְגָל וּמִשְׁדּוֹת גִּבְעָה וְעִזְמוֹת כִּי חֲצָרִים בָּנוּ לָהֶם הַמִּשְׁרָדִים סִבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם:  
(ל) וַיִּטְהֲרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיִּטְהֲרוּ אֶת הָעָם וְאֶת הַשָּׁעָרִים וְאֶת הַחוֹמָה:  
(לא) וַאֲעֲלֶה אֶת שָׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל לַחוֹמָה וַאֲעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלֹת וְתַהֲלֹכַת לִימִין מֵעַל לַחוֹמָה לְשַׁעַר הָאֲשָׁפָת:  
(לב) וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם הוֹשִׁעִיָּה וְחֲצִי שָׂרֵי יְהוּדָה:  
(לג) וְעֲזָרְיָה עֲזָרָא וּמִשְׁלֵם:  
(לד) יְהוּדָה וּבְנֵימִן וְשִׁמְעִיָּה וִירְמְיָה: ס  
(לה) וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים בְּחֻצְרוֹת זִכְרְיָה בֶן יוֹנָתָן בֶּן שִׁמְעִיָּה בֶן מִתְנָה בֶן מִיכָיָה בֶן זְכוּר בֶּן אֶסָף:  
(לו) וְאַחֲרָיו שִׁמְעִיָּה וְעֲזָרָאֵל מִלְּלֵי גִלְגַּי מְעִי נִתְנָאֵל וְיְהוּדָה חֲנָנִי בְּכָלִי שִׂיר דָּוִיד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְעֲזָרָא הַסּוֹפֵר לִפְנֵיהֶם:  
(לז) וְעַל שַׁעַר הָעֵין וְנִגְדָם עָלוּ עַל מַעְלֹת עִיר דָּוִיד בְּמַעְלָה לַחוֹמָה מֵעַל לְבֵית דָּוִיד וְעַד שַׁעַר הַמַּיִם מִזֶּרֶח:  
(לח) וְהַתּוֹדָה הַשְּׁנִיָּת הַהוֹלֶכֶת לְמוֹאֵל וְאַנִּי אַחֲרֶיהָ וְחֲצִי הָעָם מֵעַל לַחוֹמָה מֵעַל לְמַגְדָל הַתְּנוּרִים וְעַד הַחוֹמָה הָרְחֵבָה:  
(לט) וּמֵעַל לְשַׁעַר אֶפְרַיִם וְעַל שַׁעַר הַיְּשָׁנָה וְעַל שַׁעַר הַדְּגִים וּמַגְדָל חֲנַנְיָאֵל וּמַגְדָל הַמָּאָה וְעַד שַׁעַר הַצֶּאֱן וְעַמְדוֹ בְּשַׁעַר הַמִּטְרָה:  
(מ) וַתַּעֲמִידָה שְׁתֵּי הַתּוֹדֹת בְּבֵית הָאֱלֹהִים וְאַנִּי וְחֲצִי הַסֹּגְנִים עִמִּי:  
(מא) וְהַכֹּהֲנִים אֲלֻקִּים מַעֲשִׂיָּה מְנַיִן מִיכָיָה אֶלְיָעִינִי זִכְרְיָה חֲנַנְיָה בְּחֻצְרוֹת:  
(מב) וּמַעֲשִׂיָּה וְשִׁמְעִיָּה וְאַלְעָזָר וְעֲזִי וְיְהוֹחָנָן וּמִלְכִּיָּה וְעִלְיָם וְעֲזָרָא וְיִשְׁמִיעֵנו הַמִּשְׁרָדִים וִיזְרְחָיָה הַפֶּקִיד:  
(מג) וַיִּזְבְּחוּ בַיּוֹם הַהוּא זִבְחִים גְּדוֹלִים וַיִּשְׁמְחוּ כִּי הָאֱלֹהִים שָׁמְחָם שִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְגַם הַנָּשִׁים וְהַיִּלָּדִים שִׁמְחוּ וַתִּשְׁמַע שִׁמְחַת יְרוּשָׁלַם מִרְחוֹק:  
(מד) וַיִּפְקְדוּ בַיּוֹם הַהוּא אֲנָשִׁים עַל הַנִּשְׁכּוֹת לְאוֹצְרוֹת לְתַרּוּמוֹת לְרֹאשִׁית וּלְמַעֲשְׂרוֹת לְכֶנֶס בָּהֶם לְשִׁדֵּי הָעָרִים מִנְּאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם כִּי שִׁמְחַת יְהוּדָה עַל הַכֹּהֲנִים וְעַל הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים:

איפה=3 סאין מדבריות = 2 וחצי סאין ירושלמיות

2 איפה = 20 עשרון (1/10) האיפה

10 לחמץ- מין אחד

10 למצה – 3 מינים – חלות, רקיקין, רכובה

### רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ט הלכות יז-כא

כיצד הוא הלחם שמביא עם התודה, לוקח עשרים עשרון סולת ועושה מהם עשרה עשרונים חמץ ועשרה מצה, העשרה של חמץ עושה אותם עשר חלות.

וכיצד מחמצן, מביא שאור כדי חמוצן ונותנו לתוך המדה וממלא את המדה אף על פי שסופה להיות חסירה או יתירה מפני השאור שפעמים יהיה עבה וקשה ופעמים רכה אין משגיחין אלא על מדתה עתה והרי הוא מודד עשרון עשרון שלמים, והעשרה עשרונים של מצה עושה מהן שלשים חלות שוות, עשר חלות מכל מין, עשר חלות מאפה תנור, ועשר חלות רקיקים, ועשר חלות מורבכת.

וכיצד היא המורבכת, חולטה ברותחין ואופה אותה מעט ואחר כך קולה אותה בשמן על האלפס וכיוצא בו, כדרך שקולין הסופגנין, ומרבין בשמנה, וזהו הריבוך האמור בכל מקום.

ובכמה שמן הוא עושה השלשים חלות, בחצי לוג שמן, ושיעור זה הלכה למשה מסיני, רביעית ממנו לרבוכה, ושמינית לחלות, ושמינית לרקיקין.

החלות לותת הסולת שלהן בשמינית של שמן, ואחר כך לש ואופה אותן והרקיקין מושחן בשמינית שלהן אחר אפייתן, והכהן לוקח מן הכל ארבע חלות אחת מכל מין ומין שנאמר אחד מכל קרבן.